HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ורב ענן. דהוה מספקא ליה בהי הדרי ובהי לא הדרי הך ברייתא דלריך גט שיחרור לא הוה שמיעא ליה ומהא דאמר שמואל אינה מכורה לא הוה מצי למשמע מידי דממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין דלמא מעות שנתן לוקח למוכר מתנה הן ביד מוכר ואיכא בין רב לשמואל הך דפריסת לעיל [יא]) **ומעות חוזרין.** דלמא יודע שאין קדושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשם פקדון ולשמואל גמר ונתן לשם מתנה: **דקנסם לוקח.** גבי מוכר עבדו בחולה לארץ דאמרי' לא הדרי זביני ויוצא עבד לחירות ומפסיד לוקח: **ליקנסיה למוכר.** שיהו מעות חוזרין [יב] ויוציאו מוכר לחירות: **לאו עבברא גנב.** עכבר הגונב ומניח בחור אם לא היה לו חור להניח בו לא היה גונב הלכך חורא [יג] גנבא וקא גניב ליה ה"נ אם לא היה מוצא לוקח לא היה מוכרו: **חורא מגא ליה.** החור מאין לו הגניבה: **דאיפא לאיסורא.** דהיינו לוקח שהעבד אלו: [יד] **[בא ליה דמיה.** פי' דמי הנייר קמ"ל]: **אלא יאמר.** מוכר הבא לפדותה לסוף שתי שנים הגם לפני מליאה פירות כלרך שהגתחתי לפניך כשמכרתיה לך: **במספר שני תבואות.** משמע כל תבואות [טו] שבשתי שנים מדהוה ליה למיכתב מספר שנים או מספר תבואות דהוי משמע שתי תבואות: **מתני'** [טז] **ג מכרה לראשון בשתי שנים: מתני' מכרה לראשון במנה** [ג] **ומכר ראשון לשני במאתים אינו מחשב אלא עם הראשון שנאמר** [2] [לאיש] אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים [ד] ומכר הראשון לשני במנה אינו מחשב אלא עם האחרון שנאמר [ה] וחשב את שני ממכרו והשיב את העודף לאיש (אשר מכר לו) לאיש אשר [ו] בתוכו [ד]לא ימכור ברחוק ויגאל בקרוב ברעה ויגאל ביפה ולא יולוה ויגאל ולא [ז]יגאל לחצאין ובהקדש [ח]מותר בכולן זה חומר בהדיוט מבהקדש: **גמ'** תנו רבנן מכרה לראשון במנה ומכרה [ז] ראשון לשני במאתים מנין שאינו מחשב אלא עם הראשון ת"ל [לאיש] אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים ומכר הראשון לשני במנה מנין שאין [מ] מחשבין אלא עם השני ת"ל לאיש [לאיש] אשר [מ] בתוכו דברי רבי רבי דוסתאי בן יהודה אומר מכרה לו במנה [ח]והשביחה ועמדה על מאתים מנין שאינו מחשב אלא במנה שנאמר והשיב את העודף העודף שבידו מכרה לו במאתים והכסיפה ועמדה על מנה מנין שאין מחשבין אלא במנה שנאמר והשיב את העודף העודף שבקרקע מאי בינייהו דאייקר וזל ואייקר וממאי דלקולא דלמא לחומרא לא ס"ד דגמר [3]גאולה [4]גאולה מעבד עברי והתם מנלן דתניא [ט]נמכר במנה [ח]והשביחה ועמד על מאתים מנין שאין מחשבין אלא במנה שנאמר [5]מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסיף ועמד על מנה מנין שאין מחשבין אלא במנה שנאמר [6]כפי שניו ואין לי אלא עבד עברי [י] הנמכר לעובד כוכבים שנגאל וידו על העליונה נמכר לישראל מנין ת"ל [7]שכיר [8]שכיר לגזירה שוה אמר אביי הריני

[יא] א מ"י: פ"ו מהלכות זכייה ומתנה הל' כ טוש"ע חו"מ סימן נ סעיף ב:

[יב] ב מי"י: פי"א מהלכות שמטה ויובל הל' ו:

[יג] ג מי"י: שם הלכה טו:

[יד] ד מי"י: שם הלכה יז:

[טו] ה מי"י: שם הלכה יח:

[טז] ו מי"י: פ"ה מהלכות ערכין הלכה כ:

[יז] ז מי"י: פי"ז מהלכות שמטה ויובל הל' טו:

[יח] ח מי"י: פ"ב מהלכות עבדים הלכה טו [טוש"ע יו"ד סי' רסז סעי' יד וסגר"א]:

תורה אור השלם

1. בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ:
ויקרא כה טו

2. וְחִשַּׁב אֵת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֶף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ:
ויקרא כה כז

3. וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לּוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ: ויקרא כה כו

4. אֲחֵרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִהְיֶה לּוֹ אֶחָד מֵאַחָיו יִגְאָלֻנּוּ:
ויקרא כה מה

5. אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֵן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ:
ויקרא כה נא

6. וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שְׁנָיו יָשִׁיב אֶת גְּאֻלָּתוֹ:
ויקרא כה נב

7. וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: ויקרא כה נג

8. לֹא יִקָּשֶׁה בְּעִנְיַן בְּשֶׁלְּחָךְ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרֲכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: דברים טו יח

מוסף רש"י

מעות חוזרין. מעות של קידושין חוזרין, דאלמה יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשם פקדון (גיטין מח.). אלא חורא גנב. חור הטומל שהעכבר נכנס לתוכו ועקור מפני דופיו (גיטין מח.) אלמגא חור שהעכבר מגניע גניפתו שם לא היה גונב (קדושין נו:). חורא מגא ליה. מאין לו הגניבה (שם). שאין מחשבין. כשבא לגרע ולפדות את עצמו, אלא ממנה. כמה מגיע ממנה לכל שנה של שש שנים שמות מנה, וכמה מגרע לכל שנה שמות מנה, ואם נותרה שנה נותן לו שמות מנה, ולא שמרינן הכי הכסף שנמתיקרה הכסולה או החליף כח ועומד על מאתים, תמנה מאתים לפעולה של שנים ויתן לו אלים מנה (קדושין כ.). מכסף מקנתו. משעת מקנתו ימיב גאולתו (שם). והכסיף. נתקלקל (שם). שאין מחשבין. לו את השנים שעליו לעבוד, אלא ממנה. כלומר נמכר במנה. ולקמיה ליף מאי חזיא דדרש להו לקולא ודלו של עברים על התחתונה כלומרן (שם).

רבינו גרשום

[ורב ענן. דאמר ולא ידענא הי מינייהו הדרי זביני: **הא ברייתא** דבריר גט שחרור מרבו שני **לא שמיעא ליה: מדשמואל** נמי ליכא למשמע דהדרי זביני דמאי דאינה מכורה ומעות חוזרין דלמא אינה מכורה ומעות מתנה דלא הדרי. מידי דהוה אמקדש אחותו דרב אמר מעות חוזרין. דאין קדושין תופסין באחותו: ושמואל אמר מעות מתנה. דאדם יודע שאין קדושין תופסין באחותו וגמר ונתן לו לשום מתנה.] ואי קשיא [השתא כיון דאמרת לשמואל דמעות מתנה דלא הדרי ללוקח זוזי א"כ] מאי איכא בין רב לשמואל. איכא בינייהו אי שמיט לוקח ואכיל פירי לרב [דאמר מכורה] אינו משלם פירי ולשמואל [דאמר אינה מכורה] משלם [פירי]: **[מאי חזית דקנסון ליה ללוקח שקנאו בחוצה לארץ שמניחו לחירות ומאבד מעותיו: ליקנסיה למוכר.** כל שמכרו לחוצה לארץ: **חורא גנב.** כלומר אותו שקונה גורם לזה שמוציאו לחוצה לארץ ומוכרו: **היכא דאיתיה לאיסורא.** שהוא ביד הלוקח ליה **קנסון** הלכך קנסינן ליה ללוקח: **נרח מיבעיא.** דעולה לו מן המגין דהא כבר עבד בה מידי עבודה): **נרח איצטריכא ליה.** דעולה לו **דמי'א** כיון דנרח ולא נדעה ולא נהנה ממנה הלוקח כלום **דאמרינן ליה** למוכר בשעה שפודה כיון שטרח [זה] בה שנרח והשביחה ולא נהנה ממנה **הב ליה** ללוקח דמי כרביה שחרשה והשביחה: **וליסק.** כלומר והחזר לו העודף הדמים שכנגד השנים שיש עוד עד היובל ודמי חרישתו ודמים שהשביחו ואח"כ יסתלק ויצא חוץ לשדה: **קמ"ל.** דלא יהיב ליה המוכר מידי שכר חרישה דאמר ליה כיון שהיתה ברשותך שהיתה יכול לזורעה וליקח תבואתה ולא עבדת את הוא האפסדת אנפשך וינכה לו המוכר שיגרע [לו] דמי אותן שתי שנים כאילו היו זרועות ואכל הלוקח תבואתן]: **[מנין שלא יאמר לו.** המוכר ללוקח: **הנח לשני** השדה מליאה פירות בסוף שתי שנים שלא תיטול פירותיה **כדרך שהגתחתי** מליאה **לפניך** בשעה שמכרתיה לך: **הא"ל מספר שני תבואות יסבר לך.** כלומר כל התבואות שאפשר להיות בה משעת מכירה ועד סוף שתי שנים הן מכורות והן של לוקח: **מתני':** מכרה שדהו **לראשון במנה.** וחזר הלוקח ראשון **ומכרה לשני במאתים** כשהוא פודה אותה המוכר שהוא בעל השדה): **אינו מחשב.** כדרכתיב וחשב את שני ממכרו והשיב אם העודף: **אלא עם הראשון.** למי שמכרה לו כדי להקל על הגואל ויפסיד [זה] הלוקח שני מנה אחד וכן **מכרה לראשון במאתים** וחזר הלוקח ומכרה לשני במנה אינו מחשב אותו שהיה בעל השדה כשבא לגאול אלא עם הלוקח אחרון: **שנאמר והשיב את העודף לאיש.** [**לאיש שבתוכו**] כלומר אותו שתפס השדה והאי דדרשינן לקרא הכי מפני שאנו רוצים להקל על הגואל. אבל בענין זה נחמיר על הגואל: **שלא ימכור ברחוק** [**ויגאל בקרוב.** כלומר שאם יש לו לגואל שדה אחת ברחוק ממנו אינו רשאי למכור אותו כדי לגאול באותן דמים שדה זו שהיא בקרוב לו שמכרה לשני מבתואות ומפרשינן בגמרא בעיא טעמא מאי. וכן לא יטמור ברע שדה רעה שיש לו כדי לגאול באותן דמים שדה יפה זו שמכרה לשני תבואות. וכן אינו רשאי לגאולה בחצאין אע"כ יתנו לו דומים כולן בבת אחת]: **ובהקדש.** במקדיש שדהו בשעת היובל ולבסוף חצי האחר מותר והיינו דקאמר ובהקדש מותר לגאול לחצאין: **גמ':** **העודף שבידו.** כלומר העודף שביד המוכר שיש לו מן הדמים שנתן לו הלוקח [הוא מחזיר לוקחה] ולא השבח שהשביחה: **העודף שבקרקע.** כלומר דאלוקא **מאי בינייהו.** [בין ר' דוסתאי ורבי] דהא תרווייהו מקילין גבי גואל: **איכא בינייהו דאייקר** וזול **ואייקר.** כלומר שמכרה לו במאתים והחולה ובשעת פדיה הוקרה ושויא מאתים לר' דלא איירי בעודף שבידו ולא בעודף שבקרקע ולא בהכסיפה [לשמעתן] אם מכרה במאתים והחולה וחזרה ועמדה במאתים ואין שם אלא לוקח אחד אמרינן גואלה במאתים דהיינו לאשר מכר לו ולר' דוסתאי דאזיל בתר עודף שבידו ועודף שבקרקע אזלינן נמי בתר קרקע דמחשב ליה בחשבון הזול: [ואית דאמר לר' דאזיל בתר קרקע הואיל ובשעת פדייה שוה כשעת מכרה. ל"ה]. **ומאי דלקולא איכא לחומרא.** כלומר דקרא אפשר למדרשינהו [גבי גואל לקולא ואיכא למידרשינהו] לחומרא דאיכא למימר כי מכרה הראשון לשני במאתים מנין שאין מחשב אלא עם השני ת"ל לאיש אשר בתוכה ודיינינו חומרא וכי [מכרה] לראשון במאתים אלא עם הראשון ת"ל לאיש אשר מכר לו ודיינינו חומרא ומ"ל דדרשינן [להו] לקולא: [**דנטר גאולה גאולה מעבד עברי.** כתיב כאן והשיב ידו ומצא כדי גאולתו וכתיב בעבד עברי לפיתן ישיב גאולתו: **מכסף מקנתו.** מנין שאין מחשב אלא ממנה שהוא גורע נמי דמי שני עבודתו ונותן מותר דמי השנים שיש עד שנת השביעית שנאמר מכסף מקנתו כשעבד לעובד כוכבים): **שכיר שכיר לגז"ש.** כתיב הכא בנמכר לישראל כשכיר כתושב יהיה עמך וכתיב הכא בנמכר לעובד כוכבים כשכיר שנה בשנה:

ורב ענן [ב]ברייתא לא שמיעא ליה [ג] ודשמואל ממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין דלמא אינה מכורה ומעות מתנה מידי דהוה אמקדש אחותו דאיתמר [ד]המקדש אחותו רב אמר מעות חוזרין ושמואל אמר [ה]מעות מתנה א"ל אביי לרב יוסף [ו]מאי חזית דקנסינן ליה ללוקח נקנסיה למוכר אמר ליה [ז]לאו עכברא גנב אלא חורא גנב אי לאו עכברא חורא מנא ליה מסתברא היכא דאיתיה לאיסורא קנסינן: היתה שנת שדפון כו': השתא הובירה עולה לו נרה מיבעיא נרה איצטריך ליה סלקא דעתך אמינא אמרינן מוסכם לו [ח]דמיה וליסק קמ"ל: רבי אליעזר אומר מכרה לו כו': תניא ר"א [ט]אומר מנין שאם מכרה לו לפני ראש השנה מליאה פירות שלא יאמר לו הנח לפני כדרך שהגתחתי לפניך תלמוד לומר [1]במספר שני תבואות ימכר לך פעמים שאדם [2]אוכל שלש תבואות בשתי שנים: **מתני'** [י] **ג מכרה לראשון במנה** [ג] **ומכר ראשון לשני במאתים אינו מחשב אלא עם הראשון שנאמר** [2] [לאיש] אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים [ד] ומכר הראשון לשני במנה אינו מחשב אלא עם האחרון שנאמר [ה] וחשב את שני ממכרו והשיב את העודף לאיש (אשר מכר לו) לאיש אשר [ו] בתוכו [ד]לא ימכור ברחוק ויגאל בקרוב ברעה ויגאל ביפה ולא יולוה ויגאל ולא [ז]יגאל לחצאין ובהקדש [ח]מותר בכולן זה חומר בהדיוט מבהקדש: **גמ'** תנו רבנן מכרה לראשון במנה ומכרה [ז] ראשון לשני במאתים מנין שאינו מחשב אלא עם הראשון ת"ל [לאיש] אשר מכר לו מכרה לראשון במאתים ומכר הראשון לשני במנה מנין שאין [מ] מחשבין אלא עם השני ת"ל לאיש [לאיש] אשר [מ] בתוכו דברי רבי רבי דוסתאי בן יהודה אומר מכרה לו במנה [ח]והשביחה ועמדה על מאתים מנין שאינו מחשב אלא במנה שנאמר והשיב את העודף העודף שבידו מכרה לו במאתים והכסיפה ועמדה על מנה מנין שאין מחשבין אלא במנה שנאמר והשיב את העודף העודף שבקרקע מאי בינייהו דאייקר וזל ואייקר וממאי דלקולא דלמא לחומרא לא ס"ד דגמר [3]גאולה [4]גאולה מעבד עברי והתם מנלן דתניא [ט]נמכר במנה [ח]והשביחה ועמד על מאתים מנין שאין מחשבין אלא במנה שנאמר [5]מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסיף ועמד על מנה מנין שאין מחשבין אלא במנה שנאמר [6]כפי שניו ואין לי אלא עבד עברי [י] הנמכר לעובד כוכבים שנגאל וידו על העליונה נמכר לישראל מנין ת"ל [7]שכיר [8]שכיר לגזירה שוה אמר אביי הריני

[1] גמ' ל"ל כלומר סביהה יקרא מתים בעת שקנה ומכרה הראשון לאחר במתים ואח"כ חזל ועמדה על מנה ביד השני לר' דוסתאי וכו'.

[2] נראה ל"ל דליכא קרלי ואיכא ג"ש שפיר גמרינן ג"ש להן מלמדן דקרלי מפייני לג"ש.

[3] נראה ל"ל דליכא קרלי ואיכא ג"ש דגמרינן בגמרא בעיא דאיכא למימר כי מכרה הראשון לשני במאתים מנין שאין מחשב אלא עם השני ת"ל לאיש אשר מכר לו ודיינינו חומרא וכי [מכרה] לראשון במאתים אלא עם הראשון ת"ל לאיש אשר מכר לו ודיינינו חומרא ומ"ל דדרשינן [להו] לקולא: [**דנטר גאולה גאולה מעבד עברי.** כתיב כאן והשיב ידו ומצא כדי גאולתו וכתיב בעבד עברי לפיתן ישיב גאולתו: **מכסף מקנתו.** מנין שאין מחשב אלא ממנה שהוא גורע נמי דמי שני עבודתו משנאמר מכסף מקנתו דמחשב כשעה שנמכר: **כפי שניו.** שהוא שוה עכשיו ואין שוה עכשיו לעובד כוכבים): **שכיר שכיר לגז"ש.** כתיב הכא

אלא פשיטא ליה דאפילו רבי מודה בהכסיפה דקרינן ביה לאיש אשר בתוכה כמו שהוא עתה בתוכה והרי אינו שוה עתה אלא מנה, ולהכי בעי מאי בינייהו דאייקר וזול ואייקר דרבי מיקל בזה כיון שהאיש אשר בתוכה קנאה במנה אינו נותן אלא מנה, ולרבי דוסתאי בין עודף שבידו בין עודף שבקרקע הוי מאתים. הרא"ש ז"ל:

עין משפט נר מצוה

[יא] א מי"י פ"ו מהלכות זכייה ומתנה הל' כ טוש"ע חו"מ סימן נ סעיף ב:

[יב] ב מי"י פי"א מהלכות שמטה ויובל הל' ו:

[יג] ג מי"י שם הלכה טו:

[יד] ד מי"י שם הלכה יז:

[טו] ה מי"י שם הלכה יח:

[טז] ו מי"י פ"ה מהלכות ערכין הלכה כ:

[יז] ז מי"י פי"ז מהלכות שמטה ויובל הל' טו:

[יח] ח מי"י פ"ב מהלכות עבדים הלכה טו [טוש"ע יו"ד סי' רסז סעי' יד וסגר"א]:

שינויי נוסחאות

[א] ולשמואל נ"ל ולמדשמואל (ש"ס), [ב] דמי נירה [ס"ל כרביה] וליקח (ש"ס), [ג] ממנה ומכרה הראשון לשני (ש"ס), [ד] ומכרה הראשון (ש"ס), [ה] מתיבתא ומסב כו' על מיבעי מכר לו בס"י אינו (ש"ס), [ו] אשר בתוכה (ש"ס), [ז] ומכרה הראשון לשני (ש"ס), [ח] מחשב אלא (ש"ס), [ט] בתוכה דברי (ש"ס), [י] עברי. ס"א בתמכר לעובד כוכבים וידו על התחתונה. והיא היא (ש"ס), [יא] מעות חוזרין (ש"ס), [יב] חוזרין ויוציאנו מוכר (ש"ס), [יג] חולא קא גניב [ומיבעי גנבא] ממקן (ש"ס), [יד] נוסף ג' דיבורי רש"י: אמרי' ליה. למוכר הבא לגאול שדהו: הב ליה דמי. שנתן הלוקח בגזירה: וליסק. האי לוקח ואי לא יהויב דמי נירה לא ליסק קמ"ל (ש"ס), [טו] ל"ק, [טז] מבותות שיש בשתי שנים (ש"ס), [יז] למדכם הכי והכי (ש"ס), [יח] בתמתים וזול ומכרה (ש"ס), [יט] שפרש"י לרב דאמר דמכורה מחזי (ש"ס), [כ] ל"ק דלמ"ד דמכורה וחוזר לנעליו מיד ואפ"ה מיקנו כו', [כא] לו איכא בסיפא דנתקבלו שכר זה מזה ואמאי ליתבי הכוא (ש"ס),

שיטה מקובצת

אלא עם השני ת"ל לאיש. נ"ב מיתורא דלאיש קדריש דהוה מצי למכתב והשיב את העודף לאשר מכר לו. הרא"ש ז"ל: **דנטר גאולה גאולה מעבד עברי.** גלירן וא"ת כיון דנטר' מעבד עברי מה צריכי הני קראי פשיטא דאזלינן לקולא, בשלמא לרבי דאיירי בתרי גברי בהא לא איירי בעבד עברי, אלא לרבי דוסתאי דאיירי בחד גברא היינו הן ומאי איצטריכו הני קראי, ור"ל דאי לאו הני קראי לא הוה גמרינן בג"ש דאזלינן לקולא הכא כמו בעבד עברי שהרי כמה דברים יש בשדה אחוזה שאינן בעבד עברי ולא גמרינן להו בג"ש אבל השתא דאיכא קראי איכא ג"ש. [1] (חסר כאן) (לשון רב"א) הרא"ש ז"ל: **תוס' ד"ה דלמא אינה מכורה כו' לשום מתנה.** גלירן. וליכא למימר הכל יודעים שאין מכר ביובל ונתן המעות לשם מתנה דהא רב הוא דאמר מכורה ויוצאה הלכך הוי מקח טעות ומעות חוזרין. הרא"ש ז"ל: **ד"ה איכא בינייהו דאייקר כו'.** נ"ב והרא"ש ז"ל כתב וז"ל איכא בינייהו דאייקר וכו' באייקר וזול לחודיה הוי מצי לאשכוחי כגון דאייקר כלומר ב) שהיא יקרה כמו שהיתה שקנאה ומכרה לאחר במאתים וזול ועמדה על מנה, לרבי דוסתאי יתן עודף שבקרקע דהיינו מנה ורבי בין לאשר מכר בין לאיש אשר בתוכה הוי מאתים, ולא נהירא דלא מצי למימר הכי דתיקשי לך מאי בעי מאי בינייהו טובא איכא בינייהו דרבי לא איירי בהכסיפה אלא בשני לוקחים אבל בחד לוקח אפילו הכסיפה נותן כאשר מכר,

ב) נראה ל"ל דלמ"ד מכורה לשון מתנה ומכרה הראשון לאחר במתמים ואח"כ חזל ועמדה על מנה ביד השני לר' דוסתאי וכו'.

ג) נראה ל"ל דליכא קרלי ואיכא ג"ש שפיר גמרינן ג"ש להן מלמדן דקרלי מפייני לג"ש.